

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Jortikka, M. (2019) Jatkuva ilo oppimisesta. TAMKin johtoryhmäblogi, 3.6.2019.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkjohtoryhma/johtoryhma/jatkuva-ilo-oppimisesta/>

Jatkuva ilo oppimisesta

3.6.2019 — Arja Hautala

Lämpimät onnittelut meille kaikille – oppimisesta!

Oppiminen tuo pohdittavaksi vähintään kolme kysymystä 'mitä, miten ja miksi'? Ja onko relevantein kysymys sittenkin 'miksi'? Koululainen kertoi, että he kertasivat kaverin kanssa neutronin ja protonin matikan kokeen extratehtävään, tuli täydet pisteet ja kokonaisarvosanaksi jopa 10+. Tämä lämmitti lapsen mieltä. Kysyin, mitä kvarkit tarkoittavat protonin sisällä. Pojan vastaus oli: en tiedä, sitä ei kysytty.

Edelleen poika sai englannin testistä kympin ja kotona palkittiin kympillä. Äidinkielen tunnilla luokkalaiset tekivät kevään ajan projektityötä pienryhmissä. Pojan testit sujuivat kivasti ja tuli yhdeksikköjä. Ennen todistusten jakamista opettaja kertoi kullekin oppilaalle tämän arvosanasta. ”Olet työskennellyt niin aktiivisesti ryhmässä, että annan sinulle kympin, vaikka muuten olisit saanut yhdeksän.”

Koululainen on oppinut näissä tilanteissa faktoja. Hän on oppinut myös ryhmätyötaitoja ja vuorovaikutusta. Miksi? Halu oppia ja osata on ilmeinen motivaattori, mutta kuulin myös pojan kerronnasta, että mukana oli halua näyttää kavereille tietävänsä hiukan näitä enemmän. Ryhmässä toimiminen oli taas yhteistä tekemistä ja hauskaa, työtavat kiinnostivat ja innostivat. Lisäksi aihe oli mieluinen ja poika koki olevansa siinä taitava.

Juhlimme parillaan opiskelijoiden ja tutkinnoista valmistuvien oppimista ja osaamista. Entäpä me työssä olevat? Huomaammeko oppimistamme? Nostammeko sille hattua ja kiitämme itseämme tai työkavereitamme?

Totta on, että töissä vaaditaan jatkuvaa oppimista, vähemmän tai enemmän. Yksi koulutautuu tutkintotavoitteisesti, jotta tehtävät ja palkka muuttuvat. Toinen osallistuu työssä tarvittavan perustyökalun, vaikkapa tietojärjestelmän kurssitukseen, jotta pärjää työssään. Kolmas käy vapaa-ajallaan kielikurssilla, kun kielitaito tukee työntekoa ja on energisoivaa. Eri aspekteja jo näissäkin oppimisen miksi-kysymykseen.

Luolamiehelle oppiminen merkitsi selviytymistä hengissä. Samaa tunnetta on nykyihmisellä välillä työssään. Mutta voisiko oppiminen olla myös yksi voimaannuttava tekijä arjessa? Se vaatinee pysähtymistä huomaamaan, että osaan ja opin. Tiimi- tai projektityö kannustaa oppimaan yksilöinä ja ryhmänä.

Koska kukaan ei anna arvosanoja oppimisestani, alan pitää oppimispäiväkirjaa. Saan reflektoitua päivän pienet opit isompaan kuvaan. Omasta oppimisestani tiedän, että opin, kun olen kiinnostunut ja innostunut. Toki vähäisempikin kuin flow-tila riittää. Ja kun opin, iloitsen siitä. Tiimissä oppiminen on vielä astetta parempaa.

Tsemppiä kaikille oppimiseen; myös isot, isot onnittelet työntäyteisen kevään osaamisesta!

Kirjoittaja: Merja Jortikka, henkilöstöjohtaja